

รพ.รับที่ 499
วันที่ 15 ก.ค. 2553
เวลา 11.25 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 5128
วันที่ 5 ก.ค. 2553 11.00

ที่ อก 0514/ ๕๕๘๙

กระทรวงอุตสาหกรรม
ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

14 กรกฎาคม 2553

เรื่อง ขออนุมัติการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่
ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนบดีศิลา ที่จังหวัดยะลา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผ่นซีดี-รอม จำนวน 1 แผ่น
2. เอกสารประกอบ จำนวน 100 ชุด

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนบดีศิลา ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 3/2547 (ประทานบัตรที่ 31530/15236)
ชนิดแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ที่จังหวัดยะลา ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี
ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 โดยการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำดังกล่าวจะต้อง
เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

กระทรวงอุตสาหกรรม ขอเรียน ดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2538 เห็นชอบกับแนวทางการ
ดำเนินงานและแผนปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงการระเบิดและย่อยหินไปเป็นเทคโนโลยีการทำเหมืองหิน
สำหรับพื้นที่ทั่วไปและสำหรับพื้นที่ทดลอง บริเวณตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดสระบุรี ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนการดำเนินการและแผนปฏิบัติการ
ดังกล่าวให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาคัดเลือกพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตร
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

1.2 กระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมือง
หินอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน กรมป่าไม้ สำนักงานนโยบาย
และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อดำเนินการ

/พิจารณา ...

พิจารณาคัดเลือกแหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อเป็นพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองหิน อุตสาหกรรมที่ใช้ในการก่อสร้าง โดยการกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมให้พิจารณาจากพื้นที่เดิมที่เคย ผ่านการระเบิดและย่อยหินมาก่อน การเลือกพื้นที่ใหม่ให้คำนึงถึงการเพิ่มพื้นที่ให้น้อยที่สุด โดยมีปริมาณ สำรองเพียงพอสำหรับการทำเหมืองในระยะยาว สำหรับการกำหนดแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จะต้องมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

1.3 คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ได้พิจารณา คัดเลือกแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จำนวน 20 แหล่ง ใน 13 จังหวัด ที่มีความจำเป็นโดยขออนุมัติ จากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ ประโยชน์ในแหล่งหิน จำนวน 20 แหล่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขอต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อมเพื่อให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบก่อน

1.4 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ 1 ตุลาคม 2540 เป็นแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้าง และกรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ได้จัดสรรแหล่งหินดังกล่าวให้ผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเพื่อดำเนินการ คำขอประทานบัตร โดยได้รับอนุญาตประทานบัตรไปแล้ว จำนวน 27 ราย

1.5 ห้างฯ เป็นผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเดิมที่เขายะลา อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นแหล่งหินที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 โดยได้รับ การจัดสรรพื้นที่ จำนวน 27 ไร่ 1 งาน 81 ตารางวา และได้รับอนุญาตเป็นประทานบัตรที่ 31530/15236 มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2542 ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2552 ต่อมาห้างฯ ได้ยื่นคำขอต่ออายุ ประทานบัตรที่ 3/2547 ในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532

1.6 ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตรแปลงนี้เป็นภูเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ เขายะลาที่มีการวางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ความยาวของแนวเขาประมาณ 2.5 กิโลเมตร อยู่ทางด้าน ทิศตะวันออก โดยมีความสูงประมาณ 40-170 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีพื้นที่เปิดการ ทำเหมืองแร่เกือบเต็มพื้นที่แล้ว เป็นที่ป่าตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ.2484 เดิมทั้งแปลง ไม่เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ไม่อยู่ในแหล่งโบราณสถานโบราณคดีหรือแหล่งประวัติศาสตร์ และไม่เป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับการทำเหมืองตามระเบียบและกฎหมายของส่วนราชการต่างๆ พื้นที่ประทานบัตรอยู่ใกล้โบราณสถานภาพเขียนสีเขายะลาด้านทิศใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ระยะห่าง ประมาณ 69 เมตร ซึ่งกรมศิลปากรกำหนดไม่ให้นำเหมืองเข้าใกล้เขตโบราณสถานฯ ดังกล่าวเป็นระยะ ไม่น้อยกว่า 120 เมตรขึ้นไป ซึ่งห้างฯ ได้บันทึกคำรับรองไว้แล้วว่าจะไม่ทำเหมืองใกล้เขต โบราณสถานดังกล่าว พร้อมทั้งได้กันเขตไม่ทำเหมืองใกล้เขตโบราณสถานในแผนผังโครงการ ทำเหมืองด้วยแล้ว

2. ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ว่ากรณีที่มีความจำเป็นต้องอนุญาตให้ประทานบัตรหรือต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นรายๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีเป็นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี 1 บีอาร์ และ 1 บีเอ็ม เพื่อกิจการเหมืองหินอุตสาหกรรมจำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมตามคำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำฯ จากคณะรัฐมนตรี โดยปรับลดขั้นตอนการจัดประชุมร่วมระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาในขั้นตอนการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคำขอต่ออายุประทานบัตรแล้ว

2.5 ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535 กำหนดให้โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในขั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและชั้นขอขยาย

3. ข้อพิจารณา

3.1 การทำเหมืองแร่

คำขอแปลงนี้ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 1/2547 (ประทานบัตรที่ 12337/15272) ของห้างหุ้นส่วนจำกัด พีรพลศิลา เพื่อขุดเปิดแหล่งแร่บริเวณรอยต่อขอบแปลงประทานบัตรร่วมกัน โดยมีปริมาณสำรองแหล่งแร่คงเหลือที่สามารถทำเหมืองได้ต่อไปอีก 1.44 ล้านเมตริกตัน มูลค่าประมาณ 151.20 ล้านบาท สำหรับการทำเหมืองในระยะต่อไปจะเริ่มเปิดหน้าเหมืองบริเวณยอดเขาใกล้เคียงขอบแปลงประทานบัตรด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ระหว่าง

หมุดหลักหมายเขตที่ 2-3-4 ที่ระดับความสูงประมาณ 170 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง และทำเหมือนลดระดับลงมาถึงความสูงที่ 20 เมตร คิดเป็นเนื้อที่ประมาณ 38 ไร่ โดยจะเว้นไม่ทำเหมือนเข้าใกล้เขตโบราณสถานภาพเขียนสีเขายะลาทางด้านทิศใต้ในระยะไม่น้อยกว่า 120 เมตร ตามความเห็นของสำนักศิลปากรที่ 13 สงขลา และปรับลดปริมาณวัตถุระเบิดให้เหมาะสมเมื่อเข้าใกล้เขตเว้นพื้นที่ทำเหมือนตามที่กำหนด โดยจะทำเหมือนด้วยวิธีเหมือนหาบแบบชั้นบันไดให้แต่ละชั้นมีความสูงไม่เกิน 10 เมตร ความกว้างไม่น้อยกว่า 7 เมตร มีความลาดเอียงของหน้าเหมือนไม่เกิน 75-80 องศา เพื่อป้องกันมิให้เกิดการพังถล่มหรือการร่วงหล่นของดินและเศษหิน

3.2 การป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การทำเหมือนที่ผ่านมา ห้างฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบ

3.3 การฟื้นฟูสภาพพื้นที่

การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่จะดำเนินการในภาพรวมของพื้นที่ซึ่งร่วมแผนผังโครงการทำเหมือนแร่เดียวกัน 2 แปลง โดยจะดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกไว้เดิมและปลูกเสริมเพิ่มเติมบริเวณขอบแปลงประทานบัตรด้านทิศใต้ และปลูกเสริมเพิ่มเติมบริเวณขอบแปลงประทานบัตรด้านตะวันออกและตะวันตก และจะเริ่มทยอยฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทำเหมือนในช่วงการต่ออายุประทานบัตรนี้ โดยปลูกต้นไม้ที่สามารถเจริญเติบโตและอยู่รอดในสภาพธรรมชาติและสภาพท้องถิ่น เช่น กระถินไทย มะขามเทศ และไผ่รวก เป็นต้น จะปลูกพืชคลุมดินจำพวกพืชตระกูลถั่วหรือหญ้าแฝกตามแนวระหว่างชั้นบันไดเพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดิน สำหรับพื้นที่ขุมเหมืองสุดท้ายจะพัฒนาเป็นแหล่งกักเก็บน้ำ รวมพื้นที่ฟื้นฟูประมาณ 50.5 ไร่ โดยปีที่ 1-6 จะฟื้นฟูพื้นที่ยอดเขาและชั้นบันไดถาวรที่เสร็จสิ้นการทำเหมือนแล้วบริเวณด้านทิศเหนือและทิศใต้ของพื้นที่ เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ และปีที่ 7-10 จะฟื้นฟูพื้นที่ชั้นบันไดถาวรในพื้นที่โครงการ รวมเนื้อที่ 40.5 ไร่ พร้อมปรับสภาพขุมเหมืองที่พัฒนาเป็นแหล่งกักเก็บน้ำให้มีความปลอดภัย โดยผู้ถือประทานบัตรทั้ง 2 ราย จะจัดตั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมภายหลังการทำเหมือนในช่วงการต่ออายุประทานบัตร 10 ปี เป็นวงเงินประมาณ 1,403,900.- บาท เพื่อใช้ฟื้นฟูพื้นที่ตามแผนงานที่กำหนด และจะรายงานความก้าวหน้าของการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและสถานะทางการเงินของกองทุนฟื้นฟูฯ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบเป็นระยะ ๆ ตลอดระยะเวลาการดำเนินโครงการ

3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่หินปูน เป็นเงิน 6.04 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง เมตริกตันละ 105.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่อ้างอิงกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินตอบแทนการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้

(2) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

4. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

4.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การทำเหมืองของโครงการจะได้ปริมาณแร่หินปูนประมาณ 1.44 ล้านเมตริกตัน สามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสนับสนุนงานโครงการก่อสร้าง และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปของค่าภาคหลวงแร่ ค่าบำรุงการใช้พื้นที่ และภาษีต่าง ๆ

4.2 ผลกระทบด้านสังคม

การทำเหมืองจะมีการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกับชุมชน มีการจ้างแรงงานท้องถิ่น และการให้บริการด้านต่างๆ ที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราในชุมชน ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นมีการพัฒนาขยายตัวและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชน โดยห้ำงฯ ได้จัดตั้งกองทุนสุขภาพอนามัยในช่วงระหว่างการทำเหมือง 10 ปี เพื่อประกันความเสี่ยงสุขภาพของพนักงานและราษฎรบริเวณใกล้เคียงโครงการ เป็นเงิน 500,000.- บาท

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

5. ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ ได้ให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 3/2547 ของห้ำงหุ้นส่วนจำกัด ชนบดีศิลา ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามหนังสือที่ ทส 1009.2/6042 ลงวันที่ 10 สิงหาคม 2552

6. ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้เป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีฯ เพื่อกิจการเหมืองหิน จำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด และเป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน ซึ่งการทำเหมืองที่ผ่านมาผู้ขอได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม การทำเหมืองในพื้นที่ประทานบัตรเดิมจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากเดิมสามารถควบคุมป้องกันให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยแร่จากพื้นที่คำขอดังกล่าวได้จัดส่งเป็นวัตถุดิบเพื่อสนับสนุนงานอุตสาหกรรมก่อสร้างและงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตจังหวัดยะลาและใกล้เคียงมาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้าง

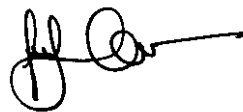
มีความสำคัญต่อการสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในด้านปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับประชาชน โดยเฉพาะ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความต้องการใช้พื้นที่ก่อสร้างมากขึ้น จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนบดีศิลา ตามคำขอที่ 3/2547 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

7. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ธนบดีศิลา ตามคำขอที่ 3/2547 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3663-4

โทรสาร 0 2202 3876